

מירא- statement challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראייה	חולקים- disputants נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה- story
מקרא- key:	

		Talmud Navigator											
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ביצה-יום טוב	מאן דאמר												
מירא	מאן דאמר												כה.
רבה בר רב הונא אמר רב: הסוכר אמת המים מערב יום טוב ולמחר השכים ומצא בה דגים - מותרין.	רבה בר רב הונא אמר רב:												כה.
מדברי רבינו נלמוד: חיה שקננה בפרדס אינה צריכה זמון.	רב חסדא:												כה.
נפל חברין ברברבא.	רב נחמן:												כה.
מדברי רבינו נלמוד: חיה שקננה בפרדס אינה צריכה זמון.	איכא דאמרי, אמר רבה בר רב הונא:												כה.
נפל בר חברין ברברבא. התם לא קא עביד מעשה, הכא קא עביד מעשה.	רב נחמן:												כה.
ולא בעיא זמון?													כה.
חיה שקננה בפרדס צריכה לזמון, וצפור דרוור צריך לקשור בכנפיה כדי שלא תתחלף באמה, וזו עדות שהעידו מפי שמעיה ואבטליון	והתניא:												כה.
תיובתא.													כה.
ומי בעיא זמון?													כה.
מודים בית שמאי ובית הלל על שהזמינן בתוך הקן ומצא לפני הקן - שאסורין. במה דברים אמורים - ביוני שובך ויוני עליה, וצפרים שקננו בטפוחין ובבירה. אבל אווזים ותרנגולים, ויוני הרדסאות, וחיה שקננה בפרדס - מותרין, ואין צריכין זמון. וצפור דרוור צריכה לקשור בכנפיה כדי שלא תתחלף באמה. והמקושרים והמנוענעין, בבורות ובבתים ובשיחין ובמערות - מותרין, ובאילנות - אסורין, שמא יעלה ויתלוש. והמקושרין והמנוענעין בכל מקום אסורין משום גזל	והתניא, אמר רבי שמעון בן אלעזר:												כה.
לא קשיא הא בה, הא - באמה.	רב נחמן:												כה.
אמה בזמון סגי לה? - צידה מעליותא בעיא													כה.
אידי ואידי בדידה, הא - בגנה הסמוכה לעיר, הא - בגנה שאינה סמוכה.	אלא אמר רב נחמן בר יצחק:												כה.
בהמה מסוכנת לא ישחוט, אלא אם כן יש שהות ביום לאכול ממנה כזית צלי.	[ת"ק]												כה.
אפילו כזית חי מבית טביחתה.	רבי עקיבא:												כה.
שחטה בשדה לא יביאנה במוט ובמוטה, אבל מביא בידו אברים אברים.													כה.
הפשט ונתוח בעולה, והוא הדין לקצבים. מכאן למדה תורה דרך ארץ: שלא יאכל אדם בשר קודם הפשט ונתוח.	רמי בר אבא:												כה.
מאי קא משמע לך?													כה.
אלימא לאפוקי מדרב הונא													כה.
בהמה בחייה - בחזקת איסור עומדת עד שידוע לך במה נשחטה, נשחטה - בחזקת היתר עומדת, עד שידוע לך במה נטרפה.	דאמר רב הונא:												כה.
והאנן תנן מתניתין כדרב הונא													כה.
אפילו כזית חי מבית טביחתה.	דתנן, רבי עקיבא:												כה.
מאי לאו - מבית טביחתה ממש													כה.
לא, ממקום שטובחת אכילתה.													כה.
מקום טביחתה ממש	והא תני רבי חייא:												כה.
אלא, רמי בר אבא אורח ארעא, קא משמע לך.													כה.
לא יאכל אדם שום ובצל מראשו אלא מעליו, ואם אכל - הרי זה רעבתן. כיוצא בו לא ישתה אדם כוסו בבת אחת, ואם שתה - הרי זה גרגרן.	כדתניא:												כה.
השותה כוסו בבת אחת - הרי זה גרגרן, שנים - דרך ארץ, שלשה - מגסי הרוח.	תנו רבנן:												כה.
הצובא מקטע רגליהון דרשיעיא, נטיעה מקטע רגליהון דקצביא ודבועלי נדות, תורמוסא מקטע רגליהון דשנאיהון של ישראל. שנאמר (שופטים י) ויוסיפו בני ישראל לעשות הרע בעיני ה' ויעבדו את הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את ה' ולא עבדוהו	ואמר רמי בר אבא:												כה.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ביצה-יום טוב		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ממשמע שנאמר ויעזבו את ה', איני יודע שלא עבדוהו? ומה תלמוד לומר ולא עבדוהו?										ז		סה:
אמר הקדוש ברוך הוא: אפילו כתורמוס הזה, ששולקין אותו שבע פעמים ואוכלין אותו בקנח סעודה לא עשאוני בני.	רבי אלעזר:									!		סה:
מפני מה נתנה תורה לישראל - מפני שהן עזין.	תנא משמיה דרבי מאיר:									■		סה:
(דברים לג) מימינו אש דת למו, אמר הקדוש ברוך הוא: ראויין הללו שתנתן להם דת אש.	תנא דבי רבי ישמעאל:									■		סה:
דתייהם של אלו אש, שאלמלא נתנה תורה לישראל אין כל אומה ולשון יכולין לעמוד בפניהם.	איכא דאמרי:									■		סה:
שלשה עזין הן: ישראל באומות, כלב בחיות, תרגול בעופות.	והיינו דאמר רבי שמעון בן לקיש:									■		סה:
אף עז בבהמה דקה	יש אומרים:									■		סה:
אף צלף באילנות.	יש אומרים:									■		סה:
שחטה בשדה לא יביאנה במוט.											■	סה:
אין הסומא יוצא במקלו, ולא הרועה בתרמילו, ואין יוצאין בכסא, אחד האיש ואחד האשה.	תנו רבנן:										■	סה:
איני?											ז	סה:
זקן אחד היה בשכונתינו והיה יוצא בגלודקי שלו, ובאו ושאלו את רבי יהושע בן לוי	והא שלח רבי יעקב בר אדי:										ז	סה:
אם רבים צריכין לו - מותר.	ואמר: [רבי יהושע בן לוי]										■	סה:
וסמכו רבותינו על דברי אחי שקיא											ז	סה:
אנא אפיקתיה לרב הונא מהיני לשילי ומשילי להני.	דאמר: [אחי שקיא]										ז	סה:
אנא אפיקתיה למר שמואל משמשא לטולא ומטולא לשמשא.	ואמר רב נחמן בר יצחק:										ז	סה:
התם כדאמר טעמא: אם היו רבים צריכין לו - מותר.											!	סה:
כי סלקת להתם, אקיף וזיל אסולמא דצור, וזיל לגבי דרבי יעקב בר אדי, ובעי מיניה: כסא מה אתון ביה?	רב נחמן לחמא בר אדא שלית ציון:										ז	סה:
אדאזל להתם נח נפשיה דרבי יעקב בר אדי. כי סליק, אשכחיה לרבי זריקא											ז	סה:
כסא מה אתון ביה?	אמר ליה: [חמא בר אדא]										ז	סה:
ובלבד שלא יכתף.	אמר ליה: [רבי זריקא] הכי אמר רבי אמי:										!	סה:
מאי ובלבד שלא יכתף?											ז	סה:
באלונקי.	רב יוסף בריה דרבא:										!	סה:
איני?											ז	סה:
והא רב נחמן שרא לה לילתא למיפק אאלונקן	[רב נחמן]										■	סה:
שאני ילתא דבעיתא.											!	סה:
אמימר ומר זוטרא מכתפי להו בשבתא דרגלא משום ביעתותא, ואמרי לה משום דחוקא דצבורא.											ז	סה: